

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

GÜLSİN ONAY **PIYANO · PIANO**
TONY SCHOLL **PIYANO · PIANO**
TÜREV BERKİ **PIYANO · PIANO**
TUNA BİLGİN **PIYANO · PIANO**
ADA BADAĞ **PIYANO · PIANO**
SINAN DİZMEN **ÇELLO · CELLO**
NİLÜFER SUDE GÜÇLÜ **KEMAN · VIOLIN**

a. ADNAN SAYGUN ANMA KONSERİ TRIBUTE CONCERT

6 Ocak January **2022**
Perşembe Thursday, **20.00**
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Bu konser A. Adnan Saygun'un aramızdan ayrılmasının otuz birinci yıl dönümünde Bilkent Saygun Merkezi, Bilkent Senfoni Orkestrası, ve Bilkent Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi tarafından düzenlenmiştir. Etkinliğin oluşumunda verdiği değerli katkıdan dolayı piyanist Gülsin Onay'a teşekkürlerimizi sunarız.

This concert has been organized by the Bilkent Saygun Center, Bilkent Symphony Orchestra and Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts to commemorate A. Adnan Saygun on the thirty first anniversary of his passing. We would like to extend our thanks to pianist Gülsin Onay for her invaluable contributions to this event.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

bsc.bilkent.edu.tr

BilkentSaygunCenter

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

A. Adnan Saygun (1907-1991)

İnci'nin Kitabı, Op. 10, No. 1 ve No. 4

İnci's Book, Op. 10, No. 1 and No. 4

Ada Baday *piyano piano*

Demet, Op. 33

Suite, Op. 33

Nilüfer Sude Güçlü *keman violin*

Tuna Bilgin *piyano piano*

Partita, Op. 31

Sinan Dizmen *çello cello*

Aksak Tartılar Üzerine On İki Prelüd, Op. 45, No. 8 ve No. 7

İnci'nin Kitabı, Op. 10, No. 5

Sonat, Op. 76, I. Bölüm

Aksak Tartılar Üzerine On Beş Parça, Op. 47, No. 10

Twelve Preludes on "Aksak" Rhythms, Op. 45, No. 8 and No. 7

İnci's Book, Op. 10, No. 5

Sonata, Op. 76, Movement I

Fifteen Pieces on "Aksak" Rhythms, Op. 47, No. 10

Türev Berki *piyano piano*

Piyano Konçertosu, No. 1, Op. 34, I. Bölüm

Piano Concerto, No. 1, Op. 34, Movement I

Gülsin Onay *piyano piano*

Tony Scholl *orkestra piyano versiyonu piano version of orchestra*

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Gülsin Onay piyano piano

Duyarlı bir kesinliğe ve zekice bir parlıtıya, en hassas şeyleri bile maharetli parmaklarına neredeyse gülümsercesine emanet etme yeteneğine sahip ve tutkulu bir sanatçı. Hayal gücü yüksek, mükemmel bir piyanist. – Peter Cossé

Dünyaca ünlü müzik eleştirmeni Peter Cossé'nin piyanodaki ustalığını bu övgü dolu sözlerle ifade ettiği Gülsin Onay, on dokuzuncu yüzyılın sonundan günümüze dek yaygın bir okuyucu kitlesine ulaşan Almanya'nın en köklü gazetesi Göttinger Tageblatt'ta Alman dinleyicisine şu sözlerle takdim edilir:

“Piyanist sadece olağanüstü teknik ustalığı ile değil, müzikal zekâ ve anlayışın sık rastlanmayan bir bileşimi ile de dinleyiciyi fethediyor. İhtişam, olağanüstü cümleleme, müzikal enerji ve zekâ mükemmel biçimde dengeleniyor.”

İlk resitalini altı yaşında TRT İstanbul Radyosu'nda veren Gülsin Onay, piyano eğitimine üç buçuk yaşında başladı. Sanatçı, “Harika Çocuklar Yasası”ndan yararlanarak Ahmed Adnan Saygun ve Mithat Fenmen ile yaptığı çalışmaların ardından Paris Konservatuvarı'na girdi. Paris'te aralarında Pierre Sancan, Monique Haas ve Nadia Boulanger'nin de bulunduğu öğretmenlerle çalıştı. 16 yaşındayken Paris Konservatuvarı'ndan saygın “Premier Prix du Piano” derecesiyle mezun oldu. Ardından Paris'teki “Marguerite Long-Jacques Thibaud Yarışması”, Bolzano'daki “Ferruccio Busoni Piyano Yarışması” gibi önde gelen uluslararası yarışmalarda kazandığı ödüller, bu başarısını takip etti. İlerleyen yıllarda Gülsin Onay'ın ünü Venezuela'dan Japonya'ya kadar 80 ülkeye uzanarak onu dünya çapında tanınan bir piyanist hâline getirdi. Amsterdam'da Concertgebouw, Berlin'de Berliner Philharmoniker, Viyana'da Konzerthaus, Londra'da The Queen Elizabeth Hall ve Wigmore Hall, Paris'te La Salle Gaveau, Washington DC'de The National Gallery of Art, New York'ta Miller Theatre gibi dünyanın başlıca müzik merkezlerinde konser verdi. Staatskapelle Dresden, Philharmonia Orkestrası, İngiliz Oda Orkestrası, İngiliz Kraliyet Filarmoni Orkestrası, Japonya Filarmoni, Münih Radyo Orkestrası, St. Petersburg Filarmoni Orkestrası, Tokyo Senfoni Orkestrası, Varşova Filarmoni Orkestrası ve Viyana Senfoni Orkestrası gibi önde gelen orkestralar

ile pek çok konserde solist olarak yer aldı. Bunların yanı sıra Vladimir Aşkenazi, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jörg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Järvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, José Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanisław Wisłocki ve Lothar Zagrosek gibi önemli şeflerle çalıştı. Kariyerinde festivallerin önemli bir yeri bulunan sanatçı; Berliner Festspiele, Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Mozartfest Würzburg, Newport Music Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Singapore International Festival of Music ve İstanbul Müzik Festivali gibi uluslararası festivallerde yer aldı.

Gülsin Onay, konserlerinde ve kayıtlarında sıklıkla yer verdiği 20. yüzyılın öncü Türk bestecilerinden Ahmed Adnan Saygun'un eserlerinin dünya çapında en güçlü yorumcusu olarak tanınır. Onay'ın hem Türkiye hem de Dünya prömiyerini yaptığı, Saygun'un II. Piyano Konçertosu besteci tarafından kendisine ithaf edilmiştir. Gülsin Onay'a eser ithaf eden diğer çağdaş besteciler arasında Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin ve Bujor Hoinic yer alır.

Gülsin Onay'ın bugüne dek kaydettiği, Haydn ve Mozart'ın solo piyano eserleri ve konçertolarından Çağdaş döneme dek uzanan eser icralarına yer verdiği yirmiyi aşkın albümü bulunmaktadır. Bu albümler sanatçının repertuvarının genişliğinin ve güçlü yorumunun göstergesidir. 2007'de çıkardığı Çaykovski'nin I. Piyano Konçertosu ve Rahmaninov'un III. Piyano Konçertosu'nun canlı konser kayıtlarından oluşan Lila Müzik etiketiyle çıkan CD'si eleştirmenlerin ve başta Vladimir Aşkenazi olmak üzere meslektaşlarının takdirini topladı. 2008'de CPO etiketiyle yayınlanan, Saygun'un iki piyano konçertosunu içeren albümünden eleştirmenler övgüyle bahsetti. 2010'da Mozart ve 2019'da Rachmaninov ve Grieg'in Bilkent Senfoni Orkestrası eşliğinde kaydettiği piyano konçertolarının yanı sıra, 2012'de yayınladığı Liszt, Haydn ve Schubert'in solo piyano eserlerinden oluşan kaydı ile 2013'teki Night Music adlı albümü sanatçının önemli çalışmalarındandır.

Sanatçı 2020 yılında Beethoven'ın doğumunun 250. yıl dönümüne ithafen bestecinin eserlerinden oluşan bir albüm kaydetti. Konserlerinin pek çoğu Avrupa radyo ve televizyonları ile ABD Ulusal Radyosu'nda yayınlanan

Gülsin Onay'ın 2020-2021 pandemi sürecinde sosyal medyada düzenli olarak canlı yayınladığı konserleri milyonlarca kez izlendi. Bu konserler içerisinde özellikle Ahmed Adnan Saygun'un 30. ölüm yıl dönümü anısına verdiği çevirim içi konser dizisi, Türkiye'nin ilk dijital piyano festivali olan İstanbul Gedik Üniversitesi Piyano Festivali açılış konseri ve Kadıköy Belediyesi Pandemi Orkestrası'yla Süreyya Operası'nda verdiği konser dikkat çeker. Yine 2020'de 6 Aralık Piyaniistler Günü'nü 153 öğrencisinin videosunu paylaşarak kutlamasının, pandemi sürecindeki çevirim içi etkinlikleri arasında özel bir yeri vardır.

Ülkesi Türkiye'de devlet sanatçısı unvanına sahip Gülsin Onay, uzun yıllardır Ankara'daki Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın kadrolu solistidir. Aynı zamanda Bilkent Üniversitesi konuk sanatçısı olan Onay, Hacettepe ve Boğaziçi Üniversiteleri'nden fahri doktora unvanlarına layık görüldü. 2007'de Chopin yorumları sayesinde Polonya Hükümeti tarafından Polonya Devlet Nişanı ile onurlandırıldı. Aynı yıl Sevda Cenap And Vakfı'nın 2007 yılı Vakıf Onur Ödülü Altın Madalyası'nı almaya hak kazandı. 2011 Donizetti Klasik Müzik Ödülleri'nde Yılın Piyaniisti ödülünü aldı. 2014'te 42. İstanbul Müzik Festivali Onur Ödülü'ne layık görüldü. Tekirdağ'da bir sokağa Gülsin Onay'ın ismini veren Süleymanpaşa Belediyesi, 2015'ten beri sanatçının adına "Gülsin Onay Piyano Günleri"ni düzenlemektedir.

Gülsin Onay icracı kariyerinin dışında organizasyonunda yer aldığı ve düzenlediği kültür-sanat etkinlikleri, verdiği eğitimler, yaptığı yayın ve hayır işleriyle klasik müziğin yorulmaz destekçilerindedir. 2003'ten bu yana UNICEF "İyi Niyet Elçisi" olan sanatçı, kuruluşu desteklemek ve tanıtmak için düzenli olarak yardım konserleri vermektedir. Gümüşlük Klasik Müzik Festivali'nin kuruluş yılı 2004'ten itibaren festivalin sanat danışmanlığını yapmaktadır. Aynı zamanda bir piyano eğitimci olan Gülsin Onay genç müzisyenlerin kariyerlerinde ilerlemelerine katkı sağlamayı amaç edinerek 400'ün üzerinde öğrenciye piyano eğitimi verdi. Bununla beraber düzenli olarak radyo ve televizyon programları hazırlayan sanatçı 2017'den beri TRT Radyosu'nda her hafta yayınlanan "Gülsin Onay'la Radyo-3 Atölyesi" programının da yapımcısıdır.

Gülsin Onay began playing the piano at the age of three, and gave her first public recital on Turkish Radio when

she was six. With the aid of a special state scholarship she studied with Ahmed Adnan Saygun and Mithat Fenmen, and then in Paris, where her teachers includes Pierre Sancan, Monique Haas and Nadia Boulanger.. She graduated from the Paris Conservatoire at the age of 16, winning the prestigious “Premier Prix du Piano”, and prizes in top international competitions, including the Marguerite Long-Jacques Thibaud (in Paris) and the Ferruccio Busoni (in Bolzano), quickly followed. Gülsin Onay's subsequent, truly international career has spanned 80 countries across all continents, from Venezuela to Japan. She has given concerts in the major musical centres of the world such as Amsterdam's Concertgebouw, the Berlin Philharmonic Hall, the Vienna Konzerthaus, London's Queen Elizabeth Hall and Wigmore Hall, the Salle Gaveau in Paris, the Washington DC National Gallery of Art and the New York Miller Theater. She has performed as a soloist with such leading orchestras as Dresden Staatskapelle, Philharmonia Orchestra, English Chamber Orchestra, Royal Philharmonic, Japan Philharmonic, Munich Radio Symphony, St Petersburg Philharmonic, Tokyo Symphony, Warsaw Philharmonic and Vienna Symphony Orchestras. Conductors with which she has performed include Vladimir Ashkenazy, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jorg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Jarvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, Jose Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanislaw Wislocki and Lothar Zagrosek. Gülsin Onay's many festival appearances include Berlin, Warsaw, Granada, Mozartfest Würzburg, Newport, Schleswig-Holstein, Singapore and Istanbul.

Gülsin Onay is acknowledged worldwide as the definitive interpreter of the music of Ahmed Adnan Saygun, the leading Turkish composer of the 20th century, whose works feature prominently in her concerts and recordings, and whose 2nd Piano Concerto (which she premiered in Turkey and abroad) was dedicated to her. Other contemporary composers who have dedicated works to Gülsin Onay are Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin and Bujor Hoinic. Gülsin Onay's over 20 recorded albums to date illustrate the breadth of her repertoire as well as her interpretive power, with solo works and concertos from Haydn and Mozart to the contemporary era. Her 2007 CD featuring live concert recordings of Tchaikovsky's 1st and Rachmaninov's 3rd Piano Concerto has been acclaimed by critics and virtuosos alike. In 2008 CPO released her recording of both Saygun

concertos, to widespread critical acclaim. For the 250 anniversary of Beethoven's birth, Gülsin Onay has recorded 2 CDs of the composer's works. Many of her concerts have been broadcast on European radio and television, and in the USA on National Public Radio. During the 2020–2021 coronavirus pandemic, Gülsin Onay has become a regular performer on social media, where her livestreamed concerts have received several million views.

Gülsin Onay holds the title of State Artist in her native Turkey, where for many years she has been official soloist for the Presidential Symphony Orchestra in Ankara. She is “Artist in Residence” at Bilkent University in Ankara and holds honorary doctoral degrees from Bosphorus University in Istanbul, and from Hacettepe University in Ankara. In 2007 she was honoured with the award of a State Medal by the Polish nation for her interpretation of the music of Chopin. The same year, the “Sevda-Cenap And” Music Foundation awarded her its prestigious 2007 Honorary Award Gold Medal. Gülsin Onay was named “Pianist of the Year” in the 2011 Donizetti Classical Music Awards. In 2014 she was awarded the Honorary Medal of the 42nd Istanbul Music Festival, and later Honorary Medal from the Bodrum Music Festival in 2018. Starting in 2015, the Turkish city of Tekirdağ, one of whose streets has been named after Gülsin Onay, has organised a annual concert series “Gülsin Onay Piano Days” in her honour.

Outside of her professional performing career, Gülsin Onay has been a tireless promoter of classical music, through her charitable activities, event organisation, teaching and broadcasting. Since 2003 she has been a “Goodwill Ambassador” for UNICEF, and regularly gives charity concerts to support and publicise their activities. She has been the Artistic Advisor of the International Gümüşlük Classical Music Festival and Academy since its foundation in 2004. Gülsin Onay takes a particularly interest in nurturing the development of young musicians, and has taught over 400 pupils. Gülsin Onay is a regular contributor to radio and television arts programmes, and since 2017 she has hosted her own weekly programme “In the Studio with Gülsin Onay” on Turkish national radio.

Tony Scholl piyano piano

Tony Scholl'ün profesyonel uğraşı alanı matematiktir. Oxford Üniversitesi'nde lisans eğitimi gördü ve doktorasını aldı. Bir süre Durham Üniversitesi'nde soyut matematik profesörlüğü yaptı. Paris, Princeton ve Bilkent üniversitelerinde misafir profesör olarak görev aldı.

2001 yılında Cambridge Üniversitesi'ndeki "Kuveyt Sayı Teorisi ve Cebir Profesörlüğü" kürsüsüne atandı. Hâlâ bu görevini sürdürmektedir. Akademik kariyerinin yanı sıra müzik, hayatında başat rol oynadı. Tony Scholl müzik alanında çok yönlü bir kişilik sergilemiştir. Geçmişte sıklıkla piyanist olarak etkin oldu, solo resitaller verdi ve oda müziği konserlerinde yer aldı. Aynı zamanda şan solistliği ve koristlik yaptı. Oratoryo ve operalarda solist olarak sahne aldı, çeşitli oda korolarının üyesi oldu. Bu kapsamda Gustav Leonhardt ve Leonid Bernstein gibi efsanevi şeflerle iş birliği şansına sahip oldu. Ayrıca aktif bir kontrabasist olarak hâlen Britanya'nın en eski ve seçkin müzik topluluklarından Cambridge Filarmoni'nin kontrabas grup şefi yardımcısıdır. Yer yer bestecilik yapan Tony Scholl Mozart piyano konçertoları için kadanslar yazmış, bunlar eşi piyanist Gülsin Onay tarafından seslendirilmiş ve kayda alınmıştır.

Tony Scholl is a professional mathematician. He studied as an undergraduate in Oxford, where he also took his doctorate. For several years he was professor of Pure Mathematics at the University of Durham. He has held visiting positions in Paris, Princeton, and Bilkent. In 2001 he was appointed to the Kuwait Professorship of Number Theory and Algebra at Cambridge University, a position he currently holds. Aside from his academic career, music has played a dominant part in Tony Scholl's life. In the past, he performed frequently as a pianist (in solo recitals and chamber music) and as a singer (as a soloist in oratorio and opera, and in chamber choirs, singing under such legendary conductors as Gustav Leonhardt and Leonard Bernstein). He is an active double bassist and is currently deputy principal of the Cambridge Philharmonic. He is also an occasional composer and has written cadenzas for Mozart Piano Concertos which have been performed and recorded by his wife Gülsin Onay.

Türev Berki piyano piano

“Sağlam bir Teknik ve inandırıcı bir ifade gücü...”

Primus am Piano: Türev Berki.”

Berliner Morgenpost

1970'de Ankara'da doğan Türev Berki, piyano öğrenimini Elif ve Bedii Aran'ın öğrencisi olarak, ünlü ikilinin kurduğu Aran Müzik Merkezi'nde tamamladı. 1982'de Berlin'de düzenlenen 29. Uluslararası Steinway Piyano Yarışması'nda birincilik ödülünü kazandı. 1983'de İtalya'da katıldığı Senigallia Uluslararası Genç Piyanistler Yarışması'nda ise ödüle lâyık görülen beş yarışmacı arasında yer aldı.

1990'da Polonya'daki Sopot Müzik Festivali'ne davet edilen ilk Türk piyanist oldu. 1993'de Türkiye Cumhuriyeti'nin 70. Kuruluş Yıldönümü etkinlikleri kapsamında Amerika Birleşik Devletleri'ne kültür elçisi sıfatıyla davet edilerek Washington D.C.'de bir resital verdi. 2001'de ise, Moons and Stars Project organizasyonu çerçevesinde New York'un ünlü konser salonu Carnegie Hall'daki performansı geniş yankı uyandırdı.

1991, bu tarihten sonraki meslek yaşamını piyanist ve müzik teorisyeni olarak farklı bir perspektif ve yoğunlukta sürdürme kararını aldığı yıl oldu. Bu kararın ardında; bilimsel çalışma ve akademisyenliğin, üniversitede görevli hukukçu bir anne ve matematikçi bir babanın oğlu olarak çocukluk yıllarından itibaren ilgi duyduğu bir yaşam biçimi oluşu ve müziği anlama tutkusu yatmaktaydı. 1997'de, yaklaşık altı yıllık bir çalışmanın ürünü olarak Prof. Dr. Ali Uçan'ın danışmanlığında tamamladığı Mozart'ın Piyano Konçertolarına İlişkin Bir “Çerçeve Kadans Modeli” başlıklı Doktora tezi, bilim ve sanat çevrelerinde geniş yankı uyandırdı ve Mozart'ın kadans anlayışına açıklık getiren bir çalışma olarak değerlendirildi.

Gerek yorumcu, gerekse bilim insanı olarak edindiği bu farklı kimlik; 1998'de dünyanın en büyük kariyer organizasyonlarından Junior Chamber International tarafından Türkiye'nin Kültür Alanında En Başarılı Genci olarak ilan edilmesine ve 2008'de Hacettepe Üniversitesi Sanat Ödülü'ne lâyık görülmesine gerekçe teşkil etti.

Prof. Dr. Türev Berki, müzik analizi ve sistematik müzikoloji konularına odaklanan çalışmalarını, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Müzik Teorileri Anabilim

Dalı öğretim üyesi olarak günümüzde de sürdürmektedir. Kurucusu olduğu bu Anabilim Dalı, ülkemizde Batı Müziği Teorisi ve Türk Müzik Teorisi'nin aynı çatı altında ve eşit önemde incelendiği ilk akademik birim olma özelliğini taşımaktadır.

Türev Berki, solist olarak Türkiye'nin önde gelen orkestralarıyla verdiği konserlerde, Andrey Anihanov, Antonio Pirolli, Erol Erdiñ, İnci Özdil, Sıdika Özdil Gardner, Naci Özgüç, Hakan Kalkan ve Orhun Orhon gibi şeflerle aynı sahneyi paylaşmıştır. İlhan Usmanbaş'ın 1992 tarihli Solo Piyano ile 12 Çalgı başlıklı yapıtının dünya prömiyeri, eserin bestelenişinden tam 16 yıl sonra, 25. Uluslararası Ankara Müzik Festivali kapsamında Türev Berki ve İnci Özdil yönetimindeki orkestra@modern tarafından gerçekleştirilmiştir. Türev Berki, Özkan Manav'ın Yansımalar başlıklı yapıtının Türkiye prömiyerini ise, 2007'de Sıdika Özdil Gardner ve Antalya Devlet Senfoni Orkestrası üyeleriyle gerçekleştirmiştir.

Türev Berki'nin Çağdaş Türk Müziği'nin tanıtılmasına yönelik katkıları, yukarıda anılan etkinliklerle sınırlı değildir. Sanatçının yurtdışında verdiği hemen her resitalin programında bir Türk bestecinin yapıtını görmek mümkündür. Türev Berki'nin 2006'da University of North Texas'ta (A.B.D.) verdiği resitalde seslendirdiği, Adnan Saygun'un Aksak Tartılar üzerine On Etüd başlıklı albümü büyük ilgi görmüş ve bu üniversite bünyesindeki College of Music'te Piyano Performansı Doktora Programı repertuarına alınmıştır.

Türev Berki, son yıllarda, müzikolojik bir bakış açısıyla da şekillenen temalı konserlere ve konferans-resitallere ağırlık vermektedir. Bunlara örnek olarak, 2006'da Samuel Barber'ın tüm solo piyano yapıtlarını seslendirdiği ve bünyesinde karşılaştırmalı analizler de barındıran Barber Akşamı ve 2008'de piyanist Pamela Mia Paul ve perküsyonistler Christopher Deane ve Mark Ford ile aynı sahneyi paylaştığı Bartók performansı gösterilebilir. Türev Berki'nin İki Ülke, İki Kültür, Bir Yorumcu adıyla yarattığı ve Rotary International tarafından organize edilen proje ise, Wagenseil'dan Usmanbaş'a ve Schmidt'ten Erkin'e ulaşan geniş bir yelpazede Avusturyalı ve Türk kompozitörlerin piyano yapıtlarını çok sayıda müzikseverle buluşturmuş ve her iki ülkede de büyük yankı uyandırmıştır.

Türev Berki 1998'den bu yana, uluslararası arenada büyük prestiji olan Steinway Sanatçısı ünvanına sahiptir.

“An impeccable technique, a compelling expression...

Primus am Piano: Türev Berki.”

Berliner Morgenpost

Born in 1970 in Ankara, Türev Berki completed his piano education as a student of Elif and Bedii Aran at the Aran Music Centre, established by these renowned duo-pianists. He was awarded the first prize at the 29th International Steinway Piano Competition organized in Berlin in 1982. Berki also ranked among top five prize winners at the Senigallia International Piano Competition held in Italy in 1983.

Türev Berki was the first Turkish pianist to be invited to the Sopot Music Festival in Poland in 1990. In 1993, he gave a recital in Washington D. C. as a cultural ambassador to the United States of America within the framework of the events marking the 70th anniversary of the Turkish Republic. His performance at the world-famous Carnegie Hall of New York in 2001, as part of the Moons and Stars Project, received great reviews.

1991 was the year when Berki decided to continue his career from a different perspective and with a different intensity as a pianist and a music theoretician. Born to a mathematician father and a lawyer mother teaching at university, this decision grew out of his lifelong interest in scientific work and a lifestyle as an academician as well as his passion for understanding music.

In 1997, with the academic coaching of Prof. Dr. Ali Uçan, he completed six years' work on his doctoral dissertation entitled *A Framework Cadenza Model on Mozart's Piano Concertos*, to be a clarification of Mozart's view of cadenza and received with great enthusiasm among scientific and artistic circles. This different identity both as a performer and a scientist paved for Berki to be acclaimed in 1998 as the Outstanding Young Person of Turkey in the field of Culture by Junior Chamber International, one of the world's largest career organizations, and to be awarded the Hacettepe University Art Prize in 2008.

Berki continues to work on musical analysis and systematic musicology as a professor in the Department of Music Theory, Ankara State Conservatoire, Hacettepe University.

As a soloist, Berki has performed on the same stage as some of the most prominent conductors including Andrey Anihanov, Antonio Pirolli, Burak Tüzün, Erol Erdinç, Hakan Kalkan, İnci Özdil, Naci Özgüç, Orhun Orhon and Sıdıka

Özdil Gardner, for the concerts he has given together with highly reputed Turkish orchestras. Within this framework, his professional collaboration with the Özdil sisters since 2006 has produced outstanding performances of contemporary Turkish composers' works staged at world and Turkish premieres. Among those, the world premiere of İlhan Usmanbaş's Piano Solo and 12 Instruments was performed by Berki and orkestra@modern conducted by İnci Özdil for the 25th International Ankara Music Festival in 2008, 16 years after the work was written. Türev Berki, Sıdıka Özdil Gardner and members of the Antalya State Symphony Orchestra performed at the Turkish premiere of Özkan Manav's Reflections, Op. 20b in 2007.

Berki's contribution to the promotion and recognition of contemporary Turkish music is not limited to the activities listed above. In almost all the recitals he has given abroad, a work of a Turkish composer has been included in the programme. During his recital at the University of North Texas in 2006, Berki's performance of the Ten Etudes on Aksak Rhythms, Op. 38 by Ahmed Adnan Saygun was enthusiastically received and later added to the repertoire of the DMA Programme in Piano Performance of the University's College of Music.

In recent years, Berki has been concentrating on themed concerts and conference-recitals shaped by a musicological perspective. These include Barber Night embodying comparative analyses, where he performed all the works for solo piano by Samuel Barber in 2006 and a Bartók performance in which he shared the same stage as pianist Pamela Mia Paul and the percussionists Christopher Deane and Mark Ford in 2008. The Project called Two Countries, Two Cultures, One Performer created by Berki and organized by Rotary International has been instrumental in presenting works by a wide range of Austrian and Turkish composers from Wagenseil to Usmanbaş and from Schmidt to Erkin for a large number of music lovers, attracting a great deal of interest in both countries.

Türev Berki has been a Steinway Artist since 1998.

Tuna Bilgin piyano piano

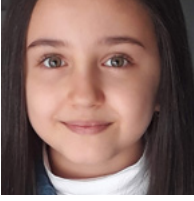
Tuna Bilgin, 7 yaşında Doç. Cemile Cabbarova ile piyano derslerine başladı. 2013'te Bilkent Müzik Hazırlık Orta Okulu'nun sınavlarını geçti ve Prof. Gülnara Aziz'in sınıfına kabul edildi. Valeri Gergiev ve Mira Jevtich'in özel davetiyle dünyaca ünlü festival

Mariinsky Müzik Festivali'nde resital veren ilk Türk genç piyanist olarak Tuna, ülkemizde de İzmir AASSM, Zorlu PSM, Bilkent Konser Salonu, Erimtan Sanat ve Arkeoloji Müzesi, Eskişehir Opera Binası, Avusturya Büyükelçiliği, İzmir Fransız Kültür Merkezi ve çeşitli üniversitelerde konserler verdi. Ulusal ve uluslararası yarışmalara katılmış olan Tuna'nın sırasıyla 2013 Mozart Akademi 1.Ulusal Piyano Yarışması 10-13 yaş kategorisinde 1.lik, 2015 İzmir 1.ulusal Ahmet Adnan Saygun Piyano Yarışması 11-18 yaş kategorisinde 1.lik ve özel ödül, 2017 Gümüşlük Müzik Festivali 4.Uluslararası Ahmet Adnan Saygun Piyano Yarışması 18 yaş altı kategorisinde 1.lik ve özel ödül, 2019 Adana 1.Uluslararası Rhapsody Piyano Yarışması 16-19 yaş kategorisinde 1.lik ve 2019 İtalya'da yapılan Uluslararası Orbetello Junior Piyano Yarışması'nda 3.lük ödülleri kazanmıştır.

Tuna Bilgin started piano lessons at the age of 7 with Associate Professor Cemile Cabbarova. In 2013, he passed the exams of Bilkent Music Preparatory Middle School and was accepted into Prof. Gulnara Aziz's class. With the special invitation of Valeri Gergiev and Mira Jevtich, Tuna was the first Turkish young pianist to give a recital at the world-famous Mariinsky Music Festival. Aldı, he gave concerts in such places in his country like İzmir AASSM, Zorlu PSM, Bilkent Concert Hall, Erimtan Art and Archeology Museum, Eskişehir Opera House, Austrian Embassy, Izmir French Cultural Center and various universities. Having participated in national and international competitions, Tuna won the first place in the 10-13 age category of the 2013 Mozart Academy 1st National Piano Competition, the 1st place in the 11-18 age category of the 2015 İzmir 1st National Ahmet Adnan Saygun Piano Competition, and a special award in 2017. Gümüşlük Music Festival 4th International Ahmet Adnan Saygun Piano Competition 1st place and special award in the under 18 category, 2019 Adana 1st

International Rhapsody Piano Competition 1st place in the 16-19 age category and 2019 International Orbetello Junior Piano Competition held in Italy Won 3rd place awards.

Ada Baday piyano piano

Ada Baday 2012 yılında Ankara'da doğdu. 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Bilkent Müzik Hazırlık İlkokulu'na kabul edildi. Piyano eğitimine Gamze Kırtıl ile başladı ve halen dördüncü sınıf öğrencisi olarak devam etmektedir. Bilkent'te düzenlenen çeşitli okul etkinlikleri ve sınıf konserlerinde yer almıştır.

Ada Baday was born in Ankara in 2012. She was admitted to Bilkent Music Preparatory Primary School in the 2018-2019 academic year. She started to play the piano under Gamze Kırtıl and continues her studies in Grade 4. She has performed in various school activities and class concerts.

Sinan Dizmen çello cello

Sinan Dizmen Ankara'da doğdu ve ilk müzik derslerini babası Doç. Özkan Dizmen'den aldı. Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Viyolonsel Sanat Dalı'ndan mezun olduktan sonra, 1996 yılında Alman Hükümeti bursunu (DAAD) kazanarak Lübeck Müzik Yüksek Okulu'nda Prof. Ulf Tischbirek ile viyolonsel, Prof. Konrad Elser ve Prof. Walter Levin ile oda müziği çalıştı. Burada bulunduğu süre içerisinde Schleswig-Holstein Müzik Festivali'nde, Polonya'da düzenlenen Kasma Bahar Festivali'nde ve Almanya'nın çeşitli şehirlerinde solo konserler verdi. "Lübecker Quartett" in viyolonsel üyesi olarak çok sayıda oda müziği konserlerine katılan sanatçı, aynı zamanda, Schleswig-Holstein Festival Orkestrası, Vogtland Filarmoni Orkestrası ve Lübeck Filarmoni Orkestrası'nda görev aldı. Andante Dergisi'nin 2013 yılında "Yılın En İyi Oda Müziği Topluluğu" dalında ödüle layık gördüğü Ankara Üniversitesi Solistleri Yaylı Çalgılar Dörtlüsü'nün viyolonsel üyesi olan sanatçı, bu toplulukla aralarında İdil Biret, Johannes Moser ve Ruşen Güneş'in de aralarında bulunduğu birçok solistle konserler vermiş,

bunun yanı sıra ulusal ve uluslararası birçok festivale davet edilmiştir. Amerikalı besteci Mark Zanter'in Ankara Üniversitesi Solistleri için bestelediği "Yaylı Çalgılar Dörtlüsü"nü Amerika turnesi esnasında ilk seslendirilişini ve CD kaydını yapmıştır. Franz Helmersonn, Siegfried Palm ve Anner Bylsma gibi tanınan viyolonselcilerle ustalık kursları çerçevesinde aktif olarak çalışmış olan Sinan Dizmen, solo ve oda müziği alanında konser çalışmalarını sürdürmekte ve öğretmenlik görevine devam etmektedir.

Sinan Dizmen is born in Ankara and received his first music lessons from his father, Assoc. Prof. Özkan Dizmen. After graduating from Ankara State Conservatory as cello major, he won the German State Scholarship (DAAD) and studied cello with Prof. Ulf Tischbirek, chamber music with Prof. Konrad Elser and Prof. Walter Levin in Lübeck Academy of Music. During his stay, he gave solo concerts in Schleswig-Holstein Music Festival, Kasna Spring Festival in Poland, and various cities throughout Germany. Performed in many concerts as cellist of "Lübecker Quartett" as well as Schleswig-Holstein Festival Orchestra, Vogtland Philharmonic Orchestra, and Lübeck Philharmonic Orchestra. As cellist of Ankara University Soloists String Quartet, which was awarded "Best Chamber Music Band of the Year" by Andante Magazine in 2013, he performed in concerts of many prominent soloists including İdil Biret, Johannes Moser, and Ruşen Güneş and was invited to many national and international festivals. He performed the "String Quartet" composed by the American composer Mark Zanter for the first time in the world during the United States tour and also for the CD. Having actively worked with prominent cellists including Franz Helmersonn, Siegfried Palm and Anner Bylsma in masterclasses, Sinan Dizmen is still performing concerts in solo and chamber music and continuing his teaching career.

Nilüfer Sude Güçlü keman violin

Nilüfer Sude Güçlü, 2000 yılında Ankara'da doğdu. 2011 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık İlköğretim Okulu'na keman anasanat dalı ile burslu olarak kabul edildi. 2011-2018 yılları arasında keman eğitimini Adilhoca Azizov'un sınıfında sürdürdü. Krzysztof

Wegrzyn, Shmuel Ashkenasi, Rosa Fain, Vadim Gluzman, Mark Gothoni, Guy Braunstein, Itamar Golan, Alexander Markov, Igor Tkatchouk, Itzhak Rashkovsky, Özcan Ulucan, Lutsia Ibragimova, Ceylan Kabakçı, Edua Zadory, Şenol Aydın ve Mincho Minchev'in ustalık sınıflarına aktif olarak katıldı.

Cemal Reşit Rey Konser Salonu, Landesmuseum Hannover, Richard Jakoby Saal, Albert Long Hall, Türk Japon Vakfı, Çerkes Derneği, Mozarthaus Konser Evi, Kıbrıs Bellapais gibi çeşitli konser salonlarının yanı sıra Karabük, Yakın Doğu, Ankara, Bilkent, ODTÜ, Boğaziçi, HMTM Hannover gibi üniversitelerde konserler verdi. 2015 ve 2016 yıllarında düzenlenen Bilkent Keman Günleri, 2015 yılında düzenlenen Burdur 4. Genç Yetenekler Klasik Müzik Festivali'ne katıldı. 2017 yılının Mart ayında Belçika'da düzenlenen 10. Uluslararası Grumiaux Keman Yarışması'nda C kategorisinde ikincilik ödülü kazandı. 2017 Temmuz ayında İsrail'de düzenlenen Keshet Eilon Yaz Kursu'nda burslu olarak yer aldı. Burada çalışma fırsatı bulduğu Prof. Shmuel Ashkenasi tarafından ABD'de bulunan Curtis Müzik Enstitüsü'ne davet edildi.

Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası, Türksoy Oda Orkestrası, Ankara Gençlik Senfoni Orkestrası'nın çeşitli konserlerinde yer aldı. Bununla birlikte 2018 yılında, şef Işın Metin yönetiminde, Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası ile W.A. Mozart'ın 5. Keman Konçertosu'nu solist olarak seslendirdi.

2018 yılında, Almanya'nın Lindau şehrinde düzenlenen 8. Uluslararası "Junger Meister" Keman Festivali'ne katıldı. Aynı yıl Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Lisesi'nden mezun oldu. Lisans eğitimi için "Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover" ve "Universität der Künste Berlin" isimli Almanya'nın ileri gelen sanat okullarında eğitim görmeye hak kazandı. 2019 yılında bir davet üzerine katıldığı Yıldızlar Topluluğu Projesi kapsamında gerçekleşen konserde, şef Gürer Aykal ve piyanist Gülsin Onay ile aynı sahneyi paylaşma fırsatı buldu. Aynı yıl, İKSV (İstanbul Kültür Sanat Vakfı)'nın düzenlediği Yarının Kadın Yıldızları destek fonundan yararlanmaya hak kazandı. İstanbul Müzik Festivali kapsamında Boğaziçi Üniversitesi Albert Long Hall'de gerçekleşen konserde kemancı Ayla Erduran ve piyanist Gökhan Aybulus ile aynı sahneyi paylaştı. 2019 yılı yaz aylarında gerçekleşen İtalya Cagliari Müzik Akademisi'ne katıldı. 2020 yılında 2. Uluslararası Viyana Müzik Yarışması'nda göstermiş olduğu başarı sonucu Jüri Özel Ödülü (Üstün Başarı)'ne

layık görüldü. Aynı yıl Online Klasik Müzik Akademisi'nin düzenlediği keman-viyola-viyolonsel yarışmasında birincilik ödülüne layık görüldü. NDR Radyofilarmoni Orkestrası baş kemancısı Kathrin Rabus ile orkestra eserleri çalışma programına katıldı.

Güçlü, lisans eğitimini "Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover" de, Prof. Krzysztof Wegrzyn'in keman sınıfında sürdürmektedir.

Nilüfer Sude Güçlü was born in Ankara on May 29, 2000. In 2011, she was admitted to Bilkent University Music Preparatory Primary School, where she became a student of Adilhoca Azizov.

Güçlü attended the masterclasses of Krzysztof Wegrzyn, Shmuel Ashkenasi, Rosa Fain, Vadim Gluzman, Guy Braunstein, Itamar Golan, Alexander Markov, Igor Tkatchouk, Itzhak Rashkovsky, Mincho Minchev, Özcan Ulucan, Lutsia Ibragimova, Ceylan Kabakçı, Edua Zadory and Şenol Aydın. She performed in solo and chamber music concerts in venues such as the Turkish Japanese Foundation, Richard Jakoby Saal, Landesmuseum Hannover, Kammermusiksaal Plathnerstraße, Forum am See Lindau, Ignjata Pavlasa, Ruski dom, Duna Palota, the Circassian Association, Mozarthaus Concert House, CRR Concert Hall, Cyprus Bellapais and at Karabük, Near East, Ankara, Bilkent and METU universities. She participated in the Bilkent Violin Days, Burdur 4th Young Talents Classical Music Festival and Northern Cyprus Music Festival. She performed in "All Star Symphony Orchestra", Bilkent Youth Symphony Orchestra and Ankara Youth Symphony Orchestra. She awarded the second prize at the 10th International Grumiaux Violin Competition, organized in Belgium in 2017. In the same year, she participated in the Keshet Eilon Summer Course in Israel on a scholarship and was invited to the Curtis Music Institute by Shmuel Ashkenasi. She played Mozart Violin Concerto No.5 A Major as a soloist with Bilkent Youth Symphony Orchestra, directed by Isın Metin. Güçlü participated in the 8th International Junger Meister Violin Festival in Lindau, Germany. She performed in concerts with Türksoy Youth Chamber Orchestra in Hungary, Turkey, Bosnia and Herzegovina, Serbia and Kazakhstan.

In 2018, she graduated from Bilkent University Music and Performing Arts High School. For her undergraduate

education, she was awarded the opportunity to study at two of Germany's leading art schools named "Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover" and "Universität der Künste Berlin". She had the opportunity to share the stage with conductor Güner Aykal and pianist Gülsin Onay at the concert that took place within the scope of the "Yıldızlar Topluluğu Projesi", which she attended upon an invitation in 2019. In the same year, she was awarded the opportunity benefit from the Women Stars of Tomorrow Support Fund organized by IKSVM (Istanbul Foundation for Culture and Arts). She shared the stage with violinist Ayla Erduran and pianist Gökhan Aybulus in the concert held at Boğaziçi University Albert Long Hall as part of the Istanbul Music Festival. She attended the Cagliari Music Academy, which took place in 2019 in Italy. In 2020, she was deemed worthy of the Special Jury Award (high distinction) for her success at the 2nd International Vienna Music Competition. In the same year, she was awarded the first prize in the violin-violoncello competition organized by the Online Classical Music Academy. She attended orchestra excerpts studies with Concertmaster of NDR Radiophilharmonie Orchestra Kathrin Rabu.

She is continuing her studies with Prof. Krzysztof Wegrzyn at the Hochschule für Musik, Theater und Medien in Hannover.

İnci'yi anımsamak Remembering İnci

İnci'nin Kitabı, Op. 10 | İnci's Book, Op. 10

No. 1 "İnci", No. 4 "Kocaman Bebek", No. 5 "Oyun"

No. 1 "İnci", No. 4 "The Giant Puppet", No. 5 "A Joke"

Bestecinin ilk dönem eserlerinden olan İnci'nin Kitabı, piyano için yazılmış yedi kısa parçadan oluşur: İnci, Afacan "Kedi", Masal, Kocaman Bebek, Oyun, Ninni ve Rüya. Saygun, eseri, arkadaşı Prof. Veli Saltık'ın kızı İnci için 1934 tarihinde yazmış ve Schola Cantorum'da piyano tekniği ve pedagojisi dersini aldığı öğretmeni Madame Eugène Borrel'e ithaf etmiştir. Besteci, yapıtını 1944 yılında orkestraya da uyarlamıştır.

Bu akşamki konserde İnci ve Kocaman Bebek genç piyanist Ada Baday, Oyun ise Türev Berki tarafından seslendirilecektir. Türev Berki, albümün beşinci parçası olan Oyun'un yorumunu kurgularken şu kavramsal çerçeveden hareket ettiğini söylüyor: "Tam 87 yıl geriye giderek, İnci'nin o gün oynadığı oyunu, bir sis perdesinin ardından, bugün seyretmek..."

İnci's Book, a work from the composer's early period, consists of seven short pieces written for the piano: İnci, Playful "Kitten", A Tale, The Giant Puppet, A Joke, Lullaby and A Dream. Saygun wrote the work for İnci, the daughter of his friend Prof. Veli Saltık, in 1934 and dedicated it to Madame Eugène Borrel, under whom he studied piano technique and pedagogy at Schola Cantorum. The composer then made an adaptation of his work for the orchestra in 1944.

At tonight's concert, İnci and The Giant Puppet will be performed by the young pianist Ada Baday, and A Joke by Türev Berki. Türev Berki explains the conceptual framework, which informed his interpretation of A Joke, the fifth piece in the album, as "going as many as 87 years back, and viewing the joke İnci made on that day from behind a smoke screen, today ..."

Bir Tutam Anadolu **A touch of Anatolia**

Demet, Op. 33 | Suite, Op. 33

Prelüd, Horon, Ağır Zeybek, Sepetçioğlu

Prelude, Horon, Zeybek, Kastamonian Dance

Saygun'un opus 33 numarasıyla keman ve piyano için bestelediği parça dizisi, bestecinin en sık seslendirilen ve kayda alınan eserleri arasındadır. 1956 yılında bestelenmiş, ithaf ibaresi olarak "Dostlarım Henri ve Henriette Guilloux'ya" ifadesi kullanılmıştır. Eserin 1958 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı tarafından yayınlanmış baskısı Türkçe Demet ve İngilizce Suite başlıklarını taşıırken, 1964 yılında Southern Music tarafından yayınlanmış biçimi sadece ikincisine yer verir. Bu durum eserin Türkiye ve uluslararası alanda farklı isimlerle tanınmasına yol açmakla

beraber her iki ifade de parça dizisinin başka bir yönünü açığa kavuşturur.

Avrupa kültüründe yarattığı çağrışımlar düşünüldüğünde süit birbiriyle ilişkili, birbirini izleyen parçaların oluşturduğu bir set olarak görülebilir. Yirminci yüzyılda, gerek Barok dans süitlerine atıfta bulunmak amacıyla gerek deneysel bir alan olarak sıkça kullanılmış bir kompozisyon biçimidir. Saygun'un kullanımı her iki niteliği de barındırır. Demet bir yönüyle dans süitidir ancak içerikleri Orta veya Batı Avrupa'ya değil, Anadolu dansları ve kültürel nüvelerine dayanmaktadır. Bestecinin halk müziğinden ödünç aldıklarıyla bütünüyle kendi yaratısı olan materyal ve besteleme yaklaşımları bir araya gelmiştir.

Saygun's op. 33, a series of pieces composed for the violin and piano, is among the composer's most commonly performed and recorded works. The dedication line of the work written in 1956 reads "To my friends Henri and Henriette Guilloux". The print edition of the work published in 1958 by the Ankara State Conservatory was titled Demet in Turkish and Suite in English, while the edition published by Southern Music in 1964 keeps the second title only. Although this has led to the recognition of the work under different titles in Turkey and the international arena, each of the titles reveals a different aspect of the series of pieces.

Considering the associations it has in the European culture, the suite can be seen as a set consisting of interrelated and consecutive pieces. This is a form of composition used frequently in the twenty first century both to make a reference to the Baroque dance suites and as an experimental area. Saygun's use of the form accommodates both of these qualities. Demet is a dance suite in one regard, although its contents are based on the dances and cultural core of, not Central or Western Europe, but Anatolia. The composer's borrowings from the folk music are merged with materials and composing approaches which are uniquely his own creations.

Tüm insanlığa To the entire humanity

Partita, Op. 31

Lento, Vivo, Adagio, Allegretto, Allegro
Moderato

“Friedrich Schiller’in hatırasına – Partita – Yalnız çello için” eserin el yazmasında görülen üç katmanlı başlıktır. Schiller’in ölümünün yüz ellinci yıldönümünde sahnelenen Hile ve Sevgi başlıklı tiyatro oyununun prodüksiyonu için, Almanya Federal Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosluğu adına, tiyatro yönetmeni Max Meinecke tarafından sipariş edilmiştir. İlk icrası bestelenişinden iki hafta sonra 19 Nisan 1955’te çellist Martin Bochmann tarafından gerçekleştirilmiştir.

Saygun’un en az Bartók kadar kendine örnek aldığı, üzerinde kafa yordığı diğer besteci Beethoven’dır. Çello için partitasında, Beethoven’in Schiller’in aynı adlı şiirine dayanarak bestelediği “Neşeye Övgü” temasına atıfta bulunduğunu bir mektubunda belirtir. Gerek Beethoven gerek Bartók’la yoğun şekilde ilişkilenen eser, diğer yandan, Saygun’un halk müziği araştırmalarının temel sonuçlarından birini de barındırır. Geleneksel Türk Müziği’yle kurulan ilişki sadece tetrakordal-pentakordal temelli makamsallık değil pentatonizmle de yoğrulmuştur. Saygun’un dili, Avrupa referansları kadar, bu iki kültürel odak arasındaki hızlı geçişlerle karakterize olur.

The manuscript of the work bears the three-tiered title “In memory of Friedrich Schiller – Partita – For solo cello”. It was commissioned by theatre director Max Meinecke on behalf of the General Consulate of the Federal Republic of Germany in Istanbul for the production of the play Intrigue and Love staged on the occasion of the hundred and fiftieth anniversary of Schiller’s death. It was premiered by cellist Martin Bochmann on April 19, 1955, two weeks after the completion of composition process.

Another composer Saygun considered a role model no less than Bartók and contemplated on is Beethoven. He writes in one of his letters that in his partita for cello he makes a reference to the theme of Beethoven’s “Ode to Joy”, inspired by Schiller’s eponymous poem. The work closely associated

with both Beethoven and Bartók also hosts one of the fundamental results of Saygun's folk music research. The relation established with the traditional Turkish music is molded not only by the quality of Turkish maqams built on tetrachords and pentachords, but also pentatonism. Saygun's language is characterized as much by the rapid transitions between these two cultural foci, as by its European references.

Müsemmen

Aksak Tartılar Üzerine On İki Prelüd, Op. 45, No. 8 ve No. 7

Twelve Preludes on "Aksak" Rhythms, Op. 45, No. 8 and No. 7

Saygun'un Aksak Tartılar Üzerine yazmış olduğu dört albümün ikincisi olan On İki Prelüd, 1967 tarihinde tamamlanmış ve piyanist İdil Biret'e ithaf edilmiştir. Albüm, geleneksel Türk müziğine özgü usûl ve özellikle makam yapıları soyutlamalarını yoğun bir şekilde içermesi dolayısıyla bestecinin solo piyano yapıtları arasında özel bir noktada konumlanır.

Sırasıyla 8 ve 7 numaralı prelüdlere her ikisinde de 8/8'lik ölçü anahtarının değişken tartı kalıplarıyla ele alındığı görülür: 3+2+3, 3+3+2 ve 2+3+3. Bunlardan ilkinin, geleneksel Türk müziği usûllerinden Müsemmen'e karşılık geldiği düşünülecek olursa bu prelüdlere birer Müsemmen soyutlaması olarak kabul etmek yanlış olmayacaktır.

Twelve Preludes, the second album among the four Saygun wrote on "Aksak" Rhythms, was completed in 1967 and dedicated to pianist İdil Biret. The album heavily involving the abstractions of usul and particularly maqam structures specific to the traditional Turkish music holds a privileged position among the composer's works for solo piano.

In both of the preludes no. 8 and 7, respectively, the 8/8 time signatures are treated with varying rhythmic patterns: 3+2+3, 3+3+2 and 2+3+3. Considering that the first of these corresponds to Müsemmen, a traditional Turkish music usul, it will not be wrong to accept each of these preludes as an abstraction of Müsemmen.

Hocabey'e ithaf

Dedicated to Hocabey

Sonat, Op. 76, I. Bölüm

Sonata, Op. 76, Movement I

Besteci, tamamladığı son eseri olan Sonata'ı, 9 Mayıs 1990 tarihinde İstanbul'da noktalamış ve Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya ithaf etmiştir. Eser ilk kez Hande Dalkılıç tarafından 2000 yılında, CD projesi kapsamında seslendirilmiştir.

Dört bölümden oluşan eserde; Saygun'un cyclique yazı stilini, kendisinin "idée génératrice" olarak tanımladığı motifsel bütünlüğü bulmak mümkündür. Gerek her bir bölümün kendi içerisinde gerekse bölümler arasında tasarlanan bütünlük, söz konusu motiflerin bir tür leitmotiv tarzında anımsatılmasıyla sağlanır. Eser, genel olarak ise bestecinin; modalite, makam soyutlamaları, parlando/ giusto türü ritimler, Saygun akoru, pentatonizm, salkım akorlar ve tonal ses bağlamı gibi yazım stillerinin bir özeti niteliğindedir.

The composer finished his Sonata, the last work he completed, in İstanbul on May 9, 1990 and dedicated it to Prof. Dr. İhsan Doğramacı. The work was performed for the first time by Hande Dalkılıç in the context of a CD project in the year 2000.

In this four-movement work, one can find Saygun's cyclique writing style, the motif integrity that he himself described as "idée génératrice". The integrity maintained both within each movement and between movements is ensured by bringing back the concerned motifs in a kind of leitmotiv style. In general, the work qualifies as a synopsis of the composer's writing styles, including modality, maqam abstractions, parlando/ giusto type rhythms, Saygun chord, pentatonism, cluster chords and tonal sound context.

Başka bir Saygun **Another Saygun**

Aksak Tartılar Üzerine On Beş Parça, Op. 47,
No. 10

Fifteen Pieces on "Aksak" Rhythms, Op. 47,
No. 10

Saygun, Aksak Tartılar Üzerine yazdığı üçüncü albümü On Beş Parça'yı 1971 tarihinde tamamlamış ve albümü oluşturan parçaların ikisinde (No. 10 ve No. 14) diğerlerinden farklı bir ibareye yer vermiştir: "Bir halk türküsü üzerine". Bunlardan, Hüzünlü (Con dolore) başlığını taşıyan 10. Parça'da; melodik hattın, sırasıyla takip ettiği iki eksen (la ve mi), Saygun'un "Dor töresi" yaklaşımını hatırlatır. Ezginin, her tekrarında farklı bir armonik doku ile eşiklendirilmiş oluşu ise esere son derecede renkli bir atmosfer katar.

Saygun completed Fifteen Pieces, his third album of "Aksak" Rhythms, in 1971 and added to two of the pieces in the album (No. 10 and No.14) a distinct inscription: "On a folk song". In Piece 10 titled In sadness (Con dolore), the two axes that the melodic line follows (A and E) remind Saygun's "Dor custom" approach. The fact that the melody is accompanied by a different harmonic texture each time it is repeated brings a very colorful ambience to the work.

Anadolu'yla Avrupa'yı birleştiren köprü **The bridge connecting Anatolia and Europe**

Piyano Konçertosu, No. 1, Op. 34, I. Bölüm

Piano Concerto, No. 1, Op. 34, Movement I

Ahmed Adnan Saygun'un solo çalgı ve orkestra için bestelediği beş konçertonun ilki, 1952-1957 yılları arasında yazdığı Piyano Konçertosu'dur. Eser ilk kez 8 Ağustos 1958'de, Brüksel'de, bestecinin idaresindeki Colonne Orkestrası eşliğinde ve İdil Biret'in solistliğinde seslendirilmiştir. Konçertonun Türkiye prömiyeri ise 27 Kasım 1963'te, Ankara'da, Niyazi Tagizade şefliğindeki

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ile solist Mithat Fenmen tarafından gerçekleştirilmiştir.

Konçertoyu oluşturan üç bölümün her biri, basitçe, “motifsel benzerlik” olarak ifade edilebilen cyclique yazı stiline yakındır. Dört sestten oluşan ve eserin ilk ölçülerinden itibaren duyulagelen motif, konçerto boyunca farklı şekillerde varlığını sürdürür. Kararlı (Deciso) karakterde başlayan ve eserin en uzun bölümü olan Birinci Bölüm, orkestral bir girişin ardından cadenza benzeri solo pasajla ilerler. Henüz ilk seslerden itibaren geleneksel Türk müziğine özgü makamsal yapılarla, bestecinin deyimiyile “renklere” gönderme yapan eser, klasik sonat formu özelliklerini kısmen taşıdığından, temanın, yeniden sergi olarak değerlendirilebilecek şekilde yinelenmesiyle sona ulaşır.

Bu akşamki konserde, solo piyano partisi Gülsin Onay tarafından birinci piyanoda ve orkestra partisi Tony Scholl tarafından ikinci piyanoda seslendirilecektir.

The first of the five concerti Ahmed Adnan Saygun composed for a solo instrument and orchestra is the Piano Concerto written between 1952 and 1957. The work was premiered in Brussels on August 8, 1958 by the Colonne Orchestra under the baton of the composer and featured İdil Biret as soloist. The work’s Turkey premiere was performed in Ankara on November 27, 1963 by the Presidential Symphony Orchestra directed by Niyazi Tagizade and featured Mithat Fenmen as soloist.

Each of the three movements in the concerto is close to the cyclique writing style, which can be simply described as “motif similarity”. The motif which consists of four sounds and is heard starting from the first measures of the work makes its present felt in different forms throughout the concerto. The First Movement, which is also the longest, starting with a decisive (Deciso) character, has an orchestral opening and proceeds with a cadenza-like solo passage. As the work, making references to maqam structures of the traditional Turkish music, which the composer calls “colors”, from the very first sounds, partly displays the qualities of the classical sonata form, it ends with the repetition of the theme in a way that can be regarded as a re-exhibition.

At tonight’s concert the solo piano scores will be played by Gülsin Onay on the first piano, and the orchestra scores by Tony Scholl on the second piano.

Dr. İsmet Karadeniz, Yiğit Aydın